

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Første Afdeling)

9. juni 2021 *

»Sprogordning – udvælgelsesprøve EPSO/AD/293/14 med henblik på ansættelse af administratorer inden for områderne for konkurrenceret, virksomhedsfinansiering, finansøkonomi, erhvervsøkonomi og makroøkonomi (AD 7) – ikke opført på reservelisten – ulovlighedsindsigelse – begrænsning af valget af andet sprog ved udvælgelsesprøven til engelsk, fransk eller tysk – forordning nr. 1 – vedtægtens artikel 1d, stk. 1 – forskelsbehandling på grund af sprog – begrundelse – tjenestens interesse«

I sag T-202/17,

Ana Calhau Correia de Paiva, Bruxelles (Belgien), ved advokaterne V. Villante, G. Pandey og D. Rovetta,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved L. Radu Bouyon, I. Melo Sampaio og L. Vernier, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående et søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF med påstand om annullation, for det første af afgørelsen truffet af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøven EPSO/AD/293/14 – Administratorer (AD 7) inden for områderne for konkurrenceret, virksomhedsfinansiering, finansøkonomi, erhvervsøkonomi og makroøkonomi af 9. november 2015 om ikke at opføre sagsøgerens navn på den reserveliste, der blev oprettet ved afslutningen af udvælgelsesproceduren, for det andet af afgørelsen af 23. juni 2016 om fornyet prøvelse af den første afgørelse, for det tredje af afgørelsen af 22. december 2016 om afslag på den klage, som sagsøgeren havde indgivet over den første afgørelse, og for det fjerde af reservelisten, der blev oprettet ved afslutningen af ovennævnte udvælgelsesprocedure, for så vidt som den vedrører området for konkurrenceret.

har

RETTEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, H. Kanninen, og dommerne O. Porchia (refererende dommer) og M. Stancu,

* Processprog: engelsk.

justitssekretær: fuldmægtig B. Lefebvre,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 6. oktober 2020,

afsagt følgende

Dom¹

[udeladt]

II. Retsforhandlinger og parternes påstande

- 15 Sagsøgeren har anlagt den foreliggende sag ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 31. marts 2017.
- 16 På tidspunktet for anlæggelsen af dette søgsmål verserede der for Domstolen en appel iværksat af Kommissionen den 25. november 2016 og registreret under sagsnummer C-621/16 P til prøvelse af dom af 15. september 2016, Italien mod Kommissionen (T-353/14 og T-17/15, EU:T:2016:495). Ved denne dom annullerede Retten meddelelserne om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/276/14 med henblik på oprettelse af en reserveliste for administratorer (EUT 2014, C 74 A, s. 1) og EPSO/AD/294/14 med henblik på oprettelse af en reserveliste for administratorer inden for databeskyttelse (EUT 2014, C 391 A, s. 1).
- 17 Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 16. juni 2017 har Kommissionen i henhold til artikel 69, litra d), i Rettens procesreglement fremsat begæring om udsættelse af retsforhandlingerne i den foreliggende sag, indtil Domstolen har truffet endelig afgørelse i sag C-621/16 P.
- 18 Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 6. juli 2017 har sagsøgeren modsat sig, at sagen udsættes.
- 19 Ved afgørelse af 11. juli 2017 i henhold til procesreglementets artikel 69, litra d), har formanden for Rettens Femte Afdeling besluttet at udsætte sagen.
- 20 Efter afsigelsen af dom af 26. marts 2019, Kommissionen mod Italien (C-621/16 P, EU:C:2019:251), har Retten (Femte Afdeling), på forslag fra den refererende dommer, den 4. april 2019 vedtaget en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse, der bestod i at spørge parterne om konsekvenserne af den nævnte dom og dom af 26. marts 2019, Spanien mod Parlamentet (C-377/16, EU:C:2019:249), for den foreliggende sag. Parterne har fremsat deres bemærkninger herom inden for den fastsatte frist.
- 21 Den 5. juli 2019 har Kommissionen indgivet svarskrift.
- 22 Der er indgivet replik og duplik henholdsvis den 23. september og den 11. november 2019. Den skriftlige forhandling blev afsluttet den 20. november 2019.

¹ Der gengives kun de præmisser i nærværende dom, som Retten finder det relevant at offentliggøre.

- 23 Af hensyn til en forsvarlig retspleje har Rettens præsident den 22. oktober 2019, ved begrundet afgørelse og efter høring af de pågældende dommere, i henhold til procesreglementets artikel 27, stk. 3, udpeget en ny refererende dommer i Rettens Første Afdeling.
- 24 Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 12. december 2019 har sagsøgeren anmodet om afholdelse af et retsmøde i overensstemmelse med procesreglementets artikel 106, stk. 2.
- 25 Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor samme dag har sagsøgeren fremlagt nye beviser under henvisning til procesreglementets artikel 85, stk. 3 og 4. Kommissionen har fremsat sine bemærkninger til de nævnte beviser inden for den fastsatte frist og i denne forbindelse bestridt, at de kunne antages til realitetsbehandling.
- 26 Den 21. juli 2020 har Retten (Første Afdeling) efter forslag fra den refererende dommer besluttet at indlede den mundtlige forhandling og stillet Kommissionen skriftlige spørgsmål som led i de foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, der er fastsat i procesreglementets artikel 89. Kommissionen har imødekommet disse foranstaltninger inden for den fastsatte frist.
- 27 Den 21. september 2020 har Retten (Første Afdeling) efter forslag fra den refererende dommer stillet parterne skriftlige spørgsmål og opfordret dem til at besvare disse under retsmødet som led i de foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, der er fastsat i procesreglementets artikel 89.
- 28 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret skriftlige og mundtlige spørgsmål fra Retten i retsmødet den 6. oktober 2020.
- 29 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
- Annulation af, om fornødent, idet det på forhånd fastslås, at meddelelse om udvælgelsesprøve og sprogordningen er ulovlige og ikke finder anvendelse på sagsøgeren i henhold til artikel 277 TEUF:
    - afgørelsen om ikke at opføre ansøgeren på reservelisten
    - afgørelsen om fornyet prøvelse
    - afgørelsen om afslag på klagen
    - reservelisten fra den pågældende udvælgelsesprøve. - Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 30 Sagsøgeren har endvidere nedlagt påstand om, at Retten træffer foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse ved at pålægge Kommissionen at fremlægge alle EPSO's sagsakter vedrørende vedtagelsen af de afgørelser, der påstås annulleret.
- 31 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.

– Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

III. Retlige bemærkninger

[udeladt]

B. Om realiteten

[udeladt]

1. Det andet, det tredje og det fjerde anbringende om, at meddelelsen om udvælgelsesprøven er ulovlig som følge af begrænsningen af valget af udvælgelsesprøvens andet sprog til engelsk, fransk eller tysk

[udeladt]

a) Formaliteten med hensyn til ulovlighedsindsigelsen

- 41 Kommissionen har til støtte for afvisningspåstanden gjort gældende, at det følger af retspraksis, at en ansøger i forbindelse med en klage over en afgørelse fra en udvælgelseskomité ikke kan støtte sig på den påståede ulovlighed af meddelelsen om udvælgelsesprøven, hvis han ikke rettidigt har anfægtet de bestemmelser i meddelelsen, som efter dennes opfattelse er bebyrdende for ham. Det er kun, hvis det godtgøres, at der er en tæt sammenhæng mellem begrundelsen for den anfægtede afgørelse og ulovlighedsindsigelsen vedrørende meddelelsen om udvælgelsesprøven, at sagsøgeren kan anfægte meddelelsens lovlighed. I det foreliggende tilfælde er der ifølge Kommissionen ingen sammenhæng mellem begrundelsen for ikke at opføre sagsøgerens navn på reservelisten og begrænsningen af valget af det andet sprog i den omhandlede udvælgelsesprøve til engelsk, fransk eller tysk. Navnlig kan en sådan forbindelse ikke udledes af bemærkningerne i sagsøgerens kompetencepas vedrørende den generelle kompetence »kommunikation«. Ifølge Kommissionen blev sagsøgerens indsats i denne henseende nemlig anset for at være »tilfredsstillende«, hvilket beviser, at den omstændighed, at prøverne i assessmentcentret blev aflagt på fransk, ikke er årsagen til, at sagsøgerens navn ikke blev opført på reservelisten.
- 42 Sagsøgeren har bestridt Kommissionens argumenter.
- 43 Indledningsvis bemærkes, at det følger af Domstolens praksis, at i henhold til artikel 277 TEUF kan hver part i en retstvist, der angår en almenyldig retsakt vedtaget af en institution, et organ, et kontor eller et agentur under Unionen, over for den Europæiske Unions Domstol påberåbe sig de i artikel 263, stk. 2, TEUF nævnte grunde og gøre gældende, at retsakten ikke kan finde anvendelse (dom af 8.9.2020, Kommissionen og Rådet mod Carreras Sequeros m.fl., C-119/19 P og C-126/19 P, EU:C:2020:676, præmis 66).
- 44 Denne bestemmelse er udtryk for et almindeligt princip, hvorefter hver part i en retssag, med henblik på at opnå annullation af en beslutning, som vedrører den pågældende umiddelbart og individuelt, er berettiget til at anfægte gyldigheden af tidligere generelle retsakter fra institutionerne, som er hjemmel for en sådan beslutning (jf. dom af 8.9.2020, Kommissionen og Rådet mod Carreras Sequeros m.fl., C-119/19 P og C-126/19 P, EU:C:2020:676, præmis 67 og den deri nævnte retspraksis).

- 45 Eftersom artikel 277 TEUF ikke har til formål at give en part mulighed for at bestride anvendeligheden af en eller anden generel retsakt under et vilkårligt søgsmål, må den retsakt, som hævdes at være ulovlig, direkte eller indirekte være anvendelig på det forhold, der er genstand for søgsmålet (jf. dom af 8.9.2020, Kommissionen og Rådet mod Carreras Sequeros m.fl., C-119/19 P og C-126/19 P, EU:C:2020:676, præmis 68 og den deri nævnte retspraksis).
- 46 Domstolen har således i forbindelse med annullationssøgsmål til prøvelse af individuelle afgørelser tilladt, at bestemmelser i en generel retsakt, som udgør grundlaget for de nævnte afgørelser, gyldigt kan gøres til genstand for en ulovlighedsindsigelse, ligesom dette gælder for bestemmelser, der har direkte retlig sammenhæng med sådanne afgørelser (jf. dom af 8.9.2020, Kommissionen og Rådet mod Carreras Sequeros m.fl., C-119/19 P og C-126/19 P, EU:C:2020:676, præmis 69 og den deri nævnte retspraksis).
- 47 Hvad navnlig angår meddelelser om udvælgelsesprøver bemærkes, at det følger af fast retspraksis, at en ansøger til en udvælgelsesprøve inden for rammerne af en ansættelsesprocedure, som er en kompliceret administrativ aktivitet bestående af en række af meget tæt forbundne afgørelser, i forbindelse med et søgsmål til prøvelse af en senere retsakt kan gøre gældende, at de forudgående akter, der er tæt forbundet med denne, er ulovlige (jf. i denne retning dom af 11.8.1995, Kommissionen mod Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, præmis 17 og den deri nævnte retspraksis), og navnlig påberåbe sig, at den meddelelse om udvælgelsesprøve, på grundlag af hvilken den pågældende retsakt blev vedtaget, er ulovlig (jf. dom af 14.12.2017, PB mod Kommissionen, T-609/16, EU:T:2017:910, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis).
- 48 Den omstændighed, at meddelelsen om udvælgelsesprøven ikke har været anfægtet inden for fristerne, forhindrer ikke en sagsøger i at påberåbe sig mangler opstået under udvælgelsesprøvens forløb, selv om sådanne manglers oprindelse kan findes i teksten i meddelelsen om udvælgelsesprøven (jf. dom af 31.1.2006, Giulietti mod Kommissionen, T-293/03, EU:T:2006:37, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis).
- 49 Det gælder nærmere bestemt, at når anbringendet om, at meddelelsen om udvælgelsesprøven, som ikke er anfægtet rettidigt, er ulovlig, vedrører begrundelsen for den anfægtede individuelle afgørelse, kan søgsmålet ifølge retspraksis fremmes til realitetsbehandling. En ansøger til en udvælgelsesprøve kan ikke fratages adgangen til at anfægte lovligheden af alle elementer i den individuelle afgørelse, herunder også de punkter, som er fastlagt i meddelelsen om udvælgelsesprøven, der er truffet vedrørende ansøgeren i henhold til de i meddelelsen fastsatte betingelser, for så vidt som ansøgerens retlige situation først bliver individualiseret i kraft af denne gennemførelsesafgørelse, der gør det muligt for ansøgeren med sikkerhed at vide, hvorledes og i hvilket omfang hans individuelle interesser berøres (jf. dom af 14.12.2017, PB mod Kommissionen, T-609/16, EU:T:2017:910, præmis 28 og den deri nævnte retspraksis).
- 50 Hvis der ikke består en tæt sammenhæng mellem selve begrundelsen i den anfægtede afgørelse og anbringendet om, at meddelelsen om udvælgelsesprøven, som ikke er anfægtet rettidigt, er retsstridig, må anbringendet derimod forkastes i henhold til de præceptive regler om søgsmålsfrister, som ikke i et sådant tilfælde kan fraviges uden at tilsidesætte retssikkerhedsprincippet (jf. dom af 14.12.2017, PB mod Kommissionen, T-609/16, EU:T:2017:910, præmis 29 og den deri nævnte retspraksis).
- 51 Det er i lyset af disse betragtninger, at den formalitetsindsigelse, som Kommissionen har fremsat mod indsigelsen om, at meddelelsen om udvælgelsesprøven er ulovlig, skal undersøges.

- 52 Det bemærkes for det første, at sagsøgeren med sin ulovlighedsindsigelse i det væsentlige har anfægtet bestemmelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven vedrørende sprogordningen, nemlig begrænsningen af valget af andet sprog til engelsk, fransk og tysk. Dette andet sprog blev bl.a. anvendt til de prøver, der havde til formål at vurdere de generelle og specifikke kompetencer for ansøgerene, og som fandt sted i assessmentcentret.
- 53 For det andet bemærkes hvad angår begrundelsen for den anfægtede afgørelse, at sagsøgeren ved skrivelse af 9. november 2015 blev oplyst om, at hendes navn ikke var blevet opført på reservelisten, da hun ikke havde opnået de højeste point for prøverne i assessmentcentret. Det fremgår endvidere af den anfægtede afgørelse, at udvælgelseskomitéen nøje foretog en fornyet gennemgang af de point, som sagsøgeren var blevet tildelt for prøverne i assessmentcentret, at den tog evalueringen af hendes generelle og specifikke kompetencer op til fornyet prøvelse, og at den konkluderede, at hendes resultater afspejlede hendes præstation ved assessmentcentret.
- 54 For det tredje fremgår det af det »kompetencepas«, der er udstedt til sagsøgeren, at hun med hensyn til den generelle kompetence »kommunikation« opnåede 5,5 point ud af 10, hvilket er blandt de laveste bedømmelser og karakterer, som hun har opnået for så vidt angår den evaluering af hendes generelle kompetencer, der blev foretaget i assessmentcentret. Formålet med bedømmelsen af disse kompetencer var ifølge punkt 1.2 i de generelle regler, hvortil der henvistes i fodnote 7 i meddelelsen om udvælgelsesprøven, at vurdere ansøgerens evne til at »[k]ommunikere klart og præcist både mundtligt og skriftligt«. Heraf kan udledes implicit, men nødvendigvis, at udvælgelseskomitéen har konstateret, at sagsøgeren havde kendskab til fransk eller i det mindste beherskede en kompetence, der var stærkt betinget af, at hun havde kendskab til dette sprog.
- 55 For det fjerde bemærkes, at selv om meddelelsen om udvælgelsesprøven ganske vist ikke indeholdt en prøve, der var knyttet til sagsøgerens særlige kundskaber med hensyn til ordforråd eller grammatik på tysk, engelsk eller fransk, kan det ikke nægtes, at der er en tæt sammenhæng mellem sagsøgerens kendskab til det franske sprog, som hun har valgt som andet sprog, og de prøver, hun har måttet aflægge på dette sprog. Det kendskab, som sagsøgeren har til fransk, afspejles uundgåeligt og nødvendigvis i de prøver, der har til formål at afprøve de generelle og specifikke kompetencer, der er fastsat i den omhandlede udvælgelsesprøve.
- 56 I denne henseende er det godtgjort, at muligheden for at opnå et højere antal point ved prøverne er større, hvis disse prøver vises på ansøgerens modersmål eller på det sprog, som sidstnævnte behersker lige så godt (dom af 2.7.2014, Da Cunha Almeida mod Kommissionen, F-5/13, EU:F:2014:176, præmis 38), hvilket gælder så meget desto mere i forbindelse med en teknisk prøve, såsom et casestudie.
- 57 Det er imidlertid for det første ubestridt, at portugisisk er sagsøgerens modersmål. For det andet bemærkes, at selv om sagsøgeren, som Kommissionen har fremhævet, i sin ansøgning har oplyst, at hun har fransk på C2-niveau i den fælles europæiske referenceramme for sprog i lighed med portugisisk, og at hun har gennemført en del af sine studier i Belgien og Frankrig, forholder det sig ikke desto mindre således, at hun over for Retten har gjort gældende, uden at dette er blevet bestridt af Kommissionen, at hun behersker sit modersmål bedre end fransk. Denne omstændighed er i øvrigt særligt sandsynlig, henset til sagsøgerens akademiske og erhvervsmæssige karriere, således som hun har oplyst i sin ansøgning, hvoraf fremgår, at såvel hendes studier som hendes karriere i det væsentlige blev gennemført i Portugal.

- 58 For det femte skal det fremhæves, at begrænsningen af valget af udvælgelsesprøvens andet sprog til de tre omhandlede sprog ikke alene påvirker ansøgernes evne til at udtrykke sig mundtligt eller skriftligt, men også fastsætter, hvilken type tastatur ansøgerne kan anvende til gennemførelse af et casestudie, idet udleveringen til ansøgere af tastaturer ifølge EPSO's praksis er begrænset til det sprog (og i givet fald til de sprog), hvorpå prøverne skal gennemføres. I det foreliggende tilfælde er det imidlertid ubestridt, at sagsøgeren var tvunget til at anvende en type tastatur, som hun ikke var vant til at anvende på grund af sit modersmål. Det må fastslås, at denne omstændighed har betydning for gennemførelsen og dermed potentielt for resultatet af en prøve, hvorunder det kræves, at en tekst af en vis længde i et begrænset tidsrum skrives ved hjælp af et tastatur.
- 59 Hvad for det sjette angår det argument, som Kommissionen fremførte under retsmødet, hvorefter der kun kan være en tæt forbindelse, hvis resultaterne af bedømmelsesprøverne for ansøgernes generelle kompetencer viser sig at være negative eller katastrofale, må det konstateres, at et sådant argument svarer til, uden begrundelse, at foretrække en strengere anvendelse af betingelsen om, at der skal foreligge en tæt forbindelse, når den ulovlighed, der påberåbes, knytter sig til udvælgelsesprøvens sprogordning.
- 60 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det fastslås, at der er en tæt sammenhæng mellem begrundelsen for den anfægtede afgørelse og bestemmelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven vedrørende sprogordningen for den pågældende udvælgelsesprøve, hvis lovlighed anfægtes.
- 61 Følgelig skal Kommissionens formalitetsindsigelse forkastes, og den ulovlighedsindsigelse vedrørende meddelelsen om udvælgelsesprøven, som sagsøgeren har rejst, skal antages til realitetsbehandling.

[*udeladt*]

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Første Afdeling):

- 1) **Afgørelsen truffet af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AD/293/14 af 23. juni 2016, fremsendt af Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor, hvorved Ana Calhau Correia de Paivas fik afslag på sin anmodning om fornyet prøvelse som følge af, at hun ved afgørelse af 9. november 2015 blev udelukket fra udvælgelsesprøvens reserveliste, annulleres.**
- 2) **I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.**
- 3) **Ana Calhau Correia de Paiva bærer en tredjedel af sine egne omkostninger.**
- 4) **Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler to tredjedele af Ana Calhau Correia de Paivas omkostninger.**

Kanninen

Porchia

Stancu

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 9. juni 2021.

Underskrifter